

Oratio Hermolai Barbarizac. f. Legati Veneti ad Federi-
cum Imperatorem: Et Maximilianum Regem Romanorum.
Principes inuictissimos.

Postq̄ litterę tuę Sacer Imperator Jocundissimum
Reip. Nostrę Auciũ attulere: Maximilianum celsi-
tudinis tuę filium Principem celeberrimum ⁊ fortissi-
mum admirabili populor̄ ⁊ optimatum consensu lectum ⁊ salu-
tatum esse Regem Romanor̄. Senatus ⁊ vniuersa ciuitas noi-
stra non contenta id per Epistolã fecisse congratulatũ vtriq̄
nos misit: Et in mandatis adiecit vt magnitudinẽ gaudii sui
quod p̄ tanta re merito concepisset non duobus modo vobis
Principes inuictissimi: Sed Gallię: sed Germanię: sed omnib̄
gentibus: omnibus nationibus Testatissimam ⁊ conspicuam
faceremus: cum quis nihil tam amplum: tam gloriosum sacra-
rissime Maiestati vestrę potest contingere quod sibi quoq̄ pro
sua in v̄os obseruantia: fide: beniuolentiã commune nõ putet.
Tum vero maxime quia cum christianum nomen ⁊ Romanum
Imperium hoc altissimo prouidentię vestrę consilio diuinitus
amplificatum sit: hoc tanto ⁊ tam cõmuni bono sic afficiẽ vni-
uersa nostra resp. vt sollicita sit admodum ne leticiam incredibi-
lem suã oratione consequi valeamus. Quanq̄ enim Cęsar glo-
riosissime vt a te primum incipiam nihil est fere quod vel a na-
tura: vel a virtute: vel a fortuna sit expectandum: quin cumula-
tissime cõsecutus esse videaris: Et iampridem eas res gesseris
artibus pacis ⁊ belli: quę nomen tuum eternitati commendare
possint: hinc tamen opinione nostra fructum omnis anteactę
vitę tuę maximũ cepisti. q̄ filium generosissimum: qui nobilissi-
mas gentes: ferocissimos populos: bellicosissimas nationes nõ
minus arinis q̄ sapientia vicisset: Regem Romanum te viuo
renunciari permiseris: multa sunt maior̄ tuor̄ Cęsar egregia:
cum bello: tum pace monumẽta: quor̄ persecutio neq̄ loci: neq̄
temporis huius est. sed omnia ea: vt p̄ se magna sunt: ⁊ immor-

tali memoria digna ita cum hoc vno tuo facto comparata multo
 reperiuntur esse minora q̄ p̄ se ferunt. Et gesserunt quidē
 illi rem romanā tam p̄clare: vt nihil addi potuerit. Sed quā-
 diu vixerunt et vtiq; sibi. Tu autem filio tuo ad gubernacu-
 tantarum rerum promotō: posteritati quoq; consulis et plurib;
 in futurum seculis prouides: ratione inuenta: quemadmodum
 curam publice salutis retinere videaris: etiam post mortem: ra-
 tus id: quod est: imperatoris esse boni: prospicere: ne possit esse
 malus imperator. Principem esse malum: quem vitia successo-
 ris commendat: et bonum videri faciant: Nam quotus quisq;
 princeps non bonus sit: ad alterum collatus! Congratulat̄ er-
 go tecum tibi et secum tibi princeps eminētissime non resp. mo-
 do nostra: Sed christianus orbis vniuersus: q; principem eum:
 quem certatim omnes efflagitabant et tibi facere et tibi habere
 contigerit. Rara et visenda foelicitas tua Cēsar beatissime: fili-
 um genuisse: quem Gallie: quem Germanie: quē Barbari: quē
 Romani: quem populus christianus imperatorem optare te vi-
 uo: te reluctantante non erubescunt. Dixi te reluctantem: nam hęc
 tua diue federice ppria laus est: nō minus tibi: q̄ ceteris mo-
 derari. Verebaris audio modestissimus et grauissimus Impe-
 rator: ne si precibus populorum: et principum omnium protinus
 annuisses: aut charitati patris in filium aut ambitioni datum
 esse iudicaretur: parum tibi videbatur prestare Cēsarem in ali-
 os: nisi aduersus teipsum quoq; prestitisses immo qui clemen-
 tissimus: humanissimus et facillim⁹ es in ceteros: id quod ego
 non fame credo: sed expertus loquor: in te parum equus et duri-
 usculus esse voluisti. Nihil erat apud te fuga voluptatum et cō-
 rinentia: quas virtutes vno te nullus ante te magis commen-
 dauit: nisi et paternum affectum: quo nihil esse constat in homi-
 ne potētius: nihil tam legitimum: castigasses et compressisses.
 Nec enim vitium erat in Cēsare: liberos suos: qui et ipsi sunt cē-
 sares protinus qui nascuntur: reges esse cupere: quandoquidē
 non magis bouestum est Regem vocari q̄ Cēsaris esse filium.

Jam patris in filios indulgentia popularis et plausibilis quoque
 solet esse: nedum: ut vel inuidiosa sit: vel probiosa. Nam in Cae-
 sare commendabilis semper fuit: in te vero etiam expetit: qua-
 si debita. Nec iam indulgentiae nomen habet: sed iuris et equita-
 tis. Quis enim est filio tuo vel bello vel pace clarius: quem res
 aduersae magis exercuere? Quis prosperis et secundis minus in-
 tumuit: quis in utraque fortuna constantior: in labore pertinax:
 in remissione diligens ac praecinctus. Mitto bellicas virtutes
 quae ut in eo prestabiles et erimig: ita nec temporum sunt omnium
 nec locorum. Attingantur pacis artes: quae semper et ubique sunt
 vni: sapientia: temperantia: placabilitas: innocentia: religio:
 frugalitas: haec in iuvene vno tam praecclare: tam eminentes esse
 perhibentur: ut ne in sene quidem Imperatores maiora desidera-
 ri posse videantur futurae profus incredibiles nisi eum ex Au-
 stria gente celebratissima et filium tuum esse meminissetis.
 Quae cum ita sint immortales tibi gratiae prouinciatim: oppida
 timque habentur: et semper habebuntur Imperator consultissi-
 me: quae pro communi bono verecundiam: et modestiam tuam expu-
 gnari passus es. Ergo bis te ipsum vicisti Caesar inuictissime.
 Primo cum oblatum filio tuo regnum minime dissimulanter
 auersatus et deprecatus es: naturalemque patris in filios pietatem
 virtute plusquam heroica immo diuina quadam mentis et animi
 magnitudine superasti. Secundo cum hanc ipsam virtutem qua
 modo te vicisses: utilitatis publicae contemplatio peruenit: et im-
 petrauit a Caesare quod impetrari non potuisset a patre. Sed
 iam dudum mihi Caesar innuit: Maximiliane auguste princeps
 generosissime: ut a se digressus orationem ad te conuertam: ob-
 temperabo lubens atque letus: tum quia laudes tuas pater equi-
 ore animo quam suas audit. Tum quia per hunc modum Imperio
 senatus et desiderio reipublicae melius et verius satisfecero. Ergo ma-
 iestatis tuae nomen apud nos tam celebre semper fuit: ut ad diligendum
 amandumque te propensos: etiam ad colendum: et obseruandum impulerit. Et hic
 mos reipublicae nescit: atque scilicet: punitivos et improbos tyrannos exitia

unt entumit
phosart

Austria gens
siue ostricia.

liberit
abus

oris d' alio
iuncti sili
egit ontilin

liter odiffe: principibus bonis ⁊ fortibus nō solū fauere sed etiā obsequi: dignitatem eorū ⁊ amplitudinē omnibus modis iuuare: tueri: defendere: ceterate porro nostra nemo de regū: ⁊ principū numero fuerit: quem collidi tecū: ⁊ cōparari posse iudicemus. omnino talis ⁊ tātus es apud nos in quo vel plura: vel maiora q̄ p̄ te feras: optare cōminisci: desiderare pudor sit: vt nemo mirari debeat: si leticiā immortalē: gaudium incredibile: voluptatem incōparabilem: quā te Romano Rege declarato concepimus: Dicendo representare nullo modo possumus. Enitent ac p̄lucet in vno te: sed iuuenē: mirū dictū: virtutes omnes Imperatoriē: iusticia: liberalitas: animi magnitudo: clementia: placabilitas: abstinentia voluptatum omnium: ⁊ vt complectar vno verbo multa: q̄ immaturum qui te cernimus: tam maturū imperii te cognoscimus. Peruidit hanc indolis altitudinē Carolus Rex belgarum: experientissimus belli dur ⁊ accertimi vir ingenii: qua vsq; adeo exarsit: vt nihil prius habere videretur: q̄ vt vnicam sibi filiam virginem magnę spei: foeminam lectissimam. heredem multarum gentium: nationumq; futurā ⁊ omnino quam multi reges appeterent: obseruarent ambirent: tibi vni ferre puero. nec vrozio. nec querenti desponsare posses. vnde de vigesimo autē etatis anno. cum princeps ille cui mox asciscendus gener eras ab leucis ⁊ beluetiis interceptus esset: soceri tui regnum a Gallis occupatum: ingressus: parua manu: fustis: ⁊ trucidatis ingentibus hostiū copiis: seruitute liberaisti: vrozē defuncti ducis. ⁊ filiam: fortunatissimas modo foeminas. tum miserimas ⁊ exangues. nec plus mēzore: q̄ metu confectas: omni diuina ⁊ humana spe destitutas erexisti: subleuasti: redemisti. vitam earum ⁊ dignitatem ⁊ pudicitiam cōseruasti. hoc mater: hoc prouincte tanto ⁊ tam immortalī beneficio deuictę virginem ope tua recreatam: virtute tua defensam: tuis armis inimicorum ereptam iniurie: desponsatam a patre prius animo. tunc certatim opere tibi collocant. videlicet vt eundem generū atq; virum haberent: quem habebant ⁊ assertorem ⁊ vindicem.

Virtutes Im/
peratoris.

Carolus Dur
belgarum.

Beluetii.
Leuci.

Maria Caro/
li filia Mari/
miliano d̄spō
sata.

haeten⁹ rudimēta virtutis ⁊ fortitudinis tuę dicimus. Quid illa que mor⁹ egisti: q̄ famigerata: q̄ mira: q̄ v̄senda: nato tibi filio ciuiles ortę seditiones sunt Mozinis auctoribus: quoz opera factum est: vt charissimum tibi pignus: nescio quo p̄teritu: custodiendum ⁊ asseruandum eriperetur. fuit hoc eozū nō perfidia: nō defectio princeps gloriosissime: sed fati vis hoc agētis: vt per intestina quoque bella clarioz ⁊ celebrioz fieres: nec enim plus eos amat fortuna: quos indulgenter habet. ⁊ quibus parcit: sed quos iactat: quos erercet: alioquin: clari: nec bello: nec pace duces intelliguntur quibus omnia prospere cedunt: sed quibus contingit per labores: per erumnas: per incōmoda splen descere: nam: vt secundę res foelicem: magnum certe faciunt aduersę. Alexandrum illum macedonem: sunt qui min⁹ egregium bello ducem fuisse p̄dicent: q̄ ei nullius pugne non secunda fortuna fuerit: q̄ q̄ in ipso rerum incremento nudum vertentem fortunam expertus vita decesserit. In te vero: quem certum syderum decreta sceptro patris: ⁊ solio destinauerant.

Quid mirum: si aliqui operaz dederunt: vt tristiora tibi tempora inciderent: ne aut virtus quiete languesceret: aut parum dignus imperio fuisse videreris: qui omnino futurus esses imperator: itaq; continuos nouem annis in castris agens difficillima quinq; bella profligasti gallicum siue francicum: eburonicum: sicambicum: batauicum: mozinicum: quod quidez postremum baud facile iudicari potest: vtra tibi re gloriosius fuerit: ro ne: q; filium tamdiu tibi ademptum auulsumq; recepisti: an eo: q; nobilissimas gentes scientissimos bellice rei populos: vrbes opulentissimas ad deditiōē ⁊ poenitentia compulisti: id quod nec Carolus socer: nec profocer Philippus excellētissimi duces: hic bello: ille sapientia consequi potuisse memorantur. Non cogito panegiricum Rex clarissime: Non laboro verborū ambitu: nihil amplifico: nihil alleuo: sed decurro per capita: ⁊ nudas rerum a te gestarum summas attingo. Mirantur tamē hęc omnes mirantur etiam citra fucum: ⁊ negligenter effusa.

Moziuzum:
Coniuratio.

Nota

Alexander me
cedo.

Cōmemoratio
bellozum que
gessit succicta
Galli
Eburones
Sicambri
Bataui
Mozini
Carolus socer
Philippus
magnus socer

**Laus a bonis
externis.**

**Coacervatio
laudum a bo
nis animi ⁊
ab iis q̄z max/
ime decēt im
peratorem.**

**Laus ab ami
cis.**

Plutarchus.

plus mirentur si qui te prius introspicerent: ⁊ virtutes eas in
tuerentur: quarum presidio munitus tot insignes victorias tā
multa belli decora consecutus esses: videretur istud os tam p/
bum: tam facundum: hęc tracta de coelo species: ista lacertorum
⁊ pectoris firmitas: hic totius corporis vigor: hęc animi tempe/
stivitas: ⁊ volucritas: hic imperatorius ardor: oculorum: p̄ter/
rea q̄z feror in prelio: mitis in cōtubernio: effusus aliis: tibi par
cus. In castris non veste: non mensa p̄cipuus. aguntur hęc/
mes cum cetero milite sub pellibus: sudantur estates equaliter.
Epule modico: ⁊ castrensi cibo contentę. Jam quis te solertius
castris locum capiat: commegatus expediat: hostem ludificet:
pugne tempus eligat: aciem instruat: vrbes obsidione cingat:
Neq; vero partes Imperatoris: ⁊ optimi ducis impleat. militis
nō implet. nullum tibi castrense munus sordet. Non stare pro
signis: non excubias sorte agere: non vallum ferre. non specula/
tum egredi: p̄imus inire prelium. postremus excedere. vtrumq;
iurta doctus: opere militem ⁊ consilio ducem agere: nullaz tibi
vel principalis fortuna: vel maiestas imperii functionem remic
tit. nihil tibi parcis. nihil blandiris. indulgentissimus ceteris.
Tibi parum letus: ⁊ omnino nihil gregario plus habes: nisi q̄
plus laboras: ratus id: quod est: nō tam honorem: q̄ onus esse
q̄ regnas. imperatoris hoc esse munus vt opes ⁊ magnitudinē
suam non ad ambitum: quem priuatum: sed ad salutem ⁊ com/
moda reip. conuertat. vtiq; non imperium sibi: sed seipsum im/
perio dedititū faciat. Sed ⁊ illa tibi peculiaria s̄runtur: dilige
re quidem omnes: Sed amicos etiam deligere: nō oblatos istos
⁊ passim obuios de palestra. de spheriterio. de fritillo. Sed quos
ad innocentia: patientia: continentia: ad algores: ad estus ad
opera militaria sepi? exploraueris. Nec enī amici sunt quicūq;
vos sequuntur (alioquin tam multi q̄ sunt: vt Plutarchus in/
quit: in culina muscę): que cum ipso nidoze cōfluunt: ⁊ recedūt.
Sed quos amicitia dignos esse iudicaueritis: eos debetis vos
vltro sequi. Itaq; cum iis: qui se tibi aliquando virtute commē

clauissent: consuetudine delectassent: vtilitate demeruissent: in omnia familiaritatis officia descendis et Cæsarem obliuisceris vt amicum prestare possis. Neq; vero postremum inter laudes tuas posuerim: q; litteras et ingenia: sicut audio: tã impense diligis: q; q; bonas artis nõ foueas modo: sed alis atq; pmoues. Imperatorum et hoc decus: cum q; in nullo plus emicat hic nitore et hoc lumen doctrine q̃ in regibus. Unde natum sit illud et Homero Platonis interpretatione: discipulos deor; non alios esse q̃ reges: tum vero maxime: q; pcepta sapientiẽ nõ habentibus modo p̃sunt: sed in aliis (etiã fere dixerim plus) redundat. Quis ignorat Anaxagorã in pericle? Platonẽ in diõe multos instituisse: non nauigasset ab exercitu Cato rhodon: vt Athẽodor; audiret. Nec Panetiũ Scipio videre concupisset: nisi tantũ in ea re vel ornamenti vel fruct; in esse iudicauissent. Preterea multa prudens atq; cõsciũs: nihil me fugit q̃ religio se: q̃ innocenter: qua sancte iuuentutem tuã erigas patet omnibus obsequentiozem te patri filium: nec esse nec fuisse quẽ scio q̃ p̃clare q̃ magnificẽ cogitationes tuẽ sint omnes. Non ignoro: que pridem vota conceperis: nuncuparisq; digna principe christiano: digna maioribus tuis: digna Cæsare: digna te ipso. Hęc virtutes illę tuę sunt Imperator; vnice: ppter quas ducem suum te bellicolissimã terrẽ Gallię pars belge nõ modo nõ dedignantur aduenã et germanum: quibus alioquin tam sunt insensẽ: q̃ p̃imi: lingua: coelo: moribusq; disiuncti. sed appetunt. ṽ indigenã venerant: vt principẽ diligunt: vt parentem. Hęc ingentia tua merita: ppter que Federicus pater innocentissimus et grauissim; Imperator; adduci: persuaderiq; potuit: vt te Regẽ Romanũ se viuo renunciari pateret. Ac differebat quidẽ ille primũ et tunc tabat: simul vt verecundiã: et modestiã suã: quẽadmodũ prediximus ab omni labe suspicionis afferet. simul vt exploraret: assentarent ne patri: qui p filio tã enixe laborarent. An consultũ saluti sue vellent. Sed extemplo patuit acclamationes illas: atq; p̃ces: non adulãtũ voces fuisse. sed

Laus doctrina.

Homerus. Plato.

Anaxagoras. Pericles. Plato. Dion.

Cato. Athẽodorus. Scipio. Panetiũs.

Laus ab institutis vite. Laus ab archanis cogitationibus. atq; votis.

Laus a subiectis.

Laus a patris iudicio.

studentiū. Nā adulatio semel elisa p̄tinus frangit̄ atq; langue
scit. Studia quo plus arcentur: eo magis gliscunt ⁊ exardescūt.
Quanto nunc diue federice gaudio perfunderis: q̄ filius tu?
te incolumi placere potest Imperator: q̄ iocundū tibi q̄ te com
parari filio tuo sentis? Et quoniā cōtrouersa res videt̄: modo
vincis: modo vinceris. Ceterū quid puidētia tua dignius: am
plitudini gloriosius: clementiē: pietati: foelicitati cōuenientius
facere potuisses q̄ vt: quem ex vtilitate publica fuit vt genuis
ses: eidē quoq; per patrem ⁊ decus ⁊ nomē Imperatoris accre
sceret. Macte ingenti vtroq; in remp. merito: etiā si difficile p̄
cipit̄ vt inquit ille pulchrius ⁊ honestius fuerit: genuisse talem
an cooptasse: Nō multo minor tamē vestra laus Germani prin
cipes integerrimi: quoz ius id est: Regem Romanū mox futuz
Imperatorē: eligere. Nec enim possunt nō optimi censerī: qui
principes sibi optimos p̄spiciūt: Proinde cum talis ⁊ tāt̄ esset
is quē legistis vt ⁊ omnibus anteponi meruerit ⁊ ab omnibus:
scitote vos vtrūq; cumulatissime me cōsecutos fuisse. et vt gra
tie vobis ab omnib; immortales: ⁊ incredibiles haberent̄: ⁊ vt
nomē vestrū: eternitati cōmēdatū ⁊ cōsecratū esset. Etenim no
mine Vitelli vel othonis subinde admoneremur eozum qui fa
ces illas atq; pestes ad dissipādum ⁊ incessendum orbem intus
lissent: ita hec optimi principis electio nunq; memorie hominū
sine vobis recurret: quotiensq; posteri vestri res ab illo fortiter
gestas incognoscant: totiens laudabunt qui talem imperio p̄e
fecerint. Sed redeamus vnde nos contemplatio patrię ⁊ eorū
qui te legerunt abdurit. Magna per se res erat omnibus pun
ctis omnibus suffragiis ⁊ (vt ita dicam) tributim centuriatim
q; declaratum esse Regem Romanorum. Sed fecit occasio ma
iorē. Ea sunt enī reip. christiane tēpora is habit; Imperii: vt
nō tā speciosū fuerit te Regē creari: q̄ necessariū: nec ad futura
mō: s; ad p̄sentia reꝝ momēta salutare. omitto sigillatī enume
rare publicas clades. omitto p̄cētere q̄ luxata: quā cōuulsa sint
oīa religiōis xp̄iane mēbra. omitto bella: q̄bus imperiū hoc di

Laus ab lecto
ribus.

Vitelli. otho.

Laus ab ipsa
re ⁊ ab occasio
ne p̄ imperio.
⁊ re christiana

stringitur. Sic enim piaculum in tam festa presentium gaudiorum luce misceri tristitia illud sine periculo violatę publice leticie diceſ: hoc quod principes Germani de creando te sibi rege cogitauerunt: non tam consiliũ fuisse: q̄ remediũ ergo non ad otium: non ad remissionem: non ad quietem (alioquin tibi debita post tam multos labores) sed ad nouas expeditiones: noua bella: nouas difficultates: imperiũ tibi traditur. omninoq; per hoc non solatium tibi: sed aliis queritur. nihil enim aliud cogitasse video summos viros qui te patri tuo principi nobilissimo: sed annoꝝ pleno socium addidere q̄ vt ille cõsilio remp. tu laboribus ⁊ operibus adiuuare posses. Quid illud q̄ gloriosum tibi: q̄ letum patri: q̄ omnibus in tempore: vt regẽ discerni tunc demum te contingeret: cum opem tuã non imperiũ: sed Imperator: nec imperator: sed pater expectaturus esse videretur. Accessit hoc ad cumulũ amplitudinis ⁊ fortunę tuę. Res prestantissime: vt qui filium infantem e penitissimis hostium munimentis eripuisse: apud eundẽ patris quoq; recreati gloria staret. Duos omnino legimus cognomento pios fuisse: nec argumentum ignoraſ: vnde sic appellari meruerint. In te posteritas ambiget. vter euentus hoc nomen tibi conciliauerit q̄ pius in parentẽ an q̄ pius in filium apparueris. sed iam tempus est vt vela retraham neu longius me q̄ volo aut q̄ partes legati sunt laudũ vestrarũ splendor: numero: magnitudine detineri patiar. Quãobrem si nihil est in rebus humanis principe Romano maius ⁊ augustius. si talis ⁊ tantus est filius tuus Cęsar: vt ab omnibus legi debuerit ⁊ ex omnibus: deniq; si nihil vel nobilius ad gloriã vel certius ad salutem excogitari poterat q̄ vt ille remp. difficillimo tempore capesseret: nemini mirum videri debet si quod per initia testatus sum: ad huius magnitudinem letitię nullius hominis facundia: nullius via ingenii peruenire potest. Sed hęc translaticia sunt: cõmunia sunt omnibus. Ille peculiare Veneto cause: q̄ neq; gens est vlla: neq; natio (absit verbo inuidia) cuius vel plura vel maiora ⁊

Laus a tẽpo
re occasione q̄
pro patre.

Metel. pius.
Antoni. pius.

Perorationis
apparatus.

Venetoy laus

Austria gens.

Federicus .iii.

Principes Lu
sitanię.
Carolus.
Philippus.

in christianam remp. cuius vos caput estis: et in Romanum im
perium argumenta beniuolentię: fidei: pietatis appareant. Ad
auderem ista profiteri Cęsar optime: nisi et vera esse constaret.
et tu vera libenter audires: alioquin sciebam scelus esse coram
te parum certa dicere ne dum falsa. Sunt et illa nobis propria
Marimiliane Rex fortissime et clarissimum nomen austruę fa
milię: qua nulla fuit vnq̃ regum imperatorumq̃ foecūdiō: re
ligiosum et venerabile semper habuimus. Quod Federico patri
tuo principi saluberrimo quęcumq̃ se res tulerūt enixe studui
mus quibuscumq̃ eum locis et temporibus singulari significa
tione voluntatis et obseruantię p̃secuti sumus. et ipsum te sem
per a teneris vnguiculis inductione quadā animi non occulta
impensissime coluimus auctoritati tuę fauimus: amplitudinē
quātum vires fuere defendimus. Jam qui principibus lusita
nię nobilissimis et fortissimis: vnde maternum tibi genus est:
qui socero tuo Carolo duci generosissimo: Qui Philippo eius
patri sapiētissimo principi cariores vnq̃z fuere q̃z Veneti. Tot
modis copulati cum sublimitate vestra sumus tam multiplici
nexu vincti vt qui hec non videt nihil omnino videat. et plus
desiderat nihil omnino desiderat. gratulatur ergo proorsus in vo
bis sibi: et in se vniuersa ciuitas nostra nō q̃stū
ceteri fecere: sed quātum nulli. nec quātum dici vel cogitari po
test: sed quātum nec dici nec cogitari fas est: et quoniam ambo
ros celeberrimi Principes hinc pater: inde filii: ita mutuo cre
uistis: vt neq̃ tu maior neq̃ tu foelicioz esse possis. Reliquum
est vt deum optimum maximum conditorem huius: et seruato
rem imperii publica vice cōprecer et obteſter. vt quādo rē Ro
manam principū duoz patris et filii huius maturitate senioris
illius virtute iuuenis florētissimā esse voluit: beneficio suo fa
ueat: pietatemq̃ suā: et voluptatē cōseruandā per optimos prin
cipes generis humani: sanciat: et p̃petuā esse iubeat. Postremo
vt illustrissimū ducem nostrū et inelytā remp. incolumitatis et
glorię vestre cupidissimam: quę te Cęsar semper et patrē et prin

cipem christiane religionis agnouit: coluit: et suscipit sacrosan-
ctę maiestati tuę quanta maxima possumus ueneratione: reli-
gione: deuotione cōmendem? opes nostras omnis atq; vires
ad ornamentum et incrementum imperii dignitatem et amplitu-
dinem sacratissimi nominis vestri: promptas: expositas: et dica-
tas esse doceamus.

Dixi.

**Acta. iiii. Nonas Augusti ad Brugas: siue Gesoriaci. M. cccc.
lxxvi.**

Dermolaus barbarus. L. carondeleto supremo Regis Roma-
ni secretario. **S. P. D.** Orationem a me nudius quartus habi-
tam ad p̄ncipes: amplitudini tuę mitto recognoscendam ca-
stigandamq; Quamq; enim mei moris esset: nihil vnq; teme-
re: nihil non diu conditum atq; pressum emittere: cum primū
tamen desiderari eam a te subodoratus sum: intuli mihi vim et
peruici tādē: vt instituto meo decederem ratus id: quod erat
minus esse malum: a dire periculum fame: q; moram desiderio
tuo facere. Queris vn de tanti sis apud me: quem ne de facie q;
dem nozim. Perspecte sunt omnibus: eruditio: fides: integritas
tua. Compertum nobis est: quantum Veneti nominis studio-
sus sis: exploratum habeo: quantum me diligas parū merentem.
Quātū orationē et actionem meā cōmēdes. Sed heus tu docte
vir: obsecro ne mirere: si qua leges in hoc libello: que tunc dicta
non fuerunt. Nec enim addidi nūc ea: Sed detraxi tūc: admo-
nit? ab Aulicis exēplo q; limē attingi ne lōgus essem ambitiosa
reciderē: optima queq; dicerē: paciētissimis oīo sed occupatissi-
mis tñ p̄ncipib? parcerē. āputaui subito cōsilio multa quāq;
qd pōt cōsiliū fuisse si subitū: ea que tūc reseculi: modo sunt an-
nena. vtcūq; veter exēplo facim? quos. **F. Quintiliano** teste cō-
stat lōge aliter scripsisse q; egisset: exulati massilie. **A. miloni** q
dā orationē. **M. Tullii** nō quā hūisset p eo sed quā scripsisset

F. Quintiliano
A. Milo.
M. Tullius.

attulit. Tunc ille si sic egisses inquit Marce Tulli non esitaret
massilię barbatos pisces Milo. Ceterum non dubito quin nisi
te amor fallat vt audiendo tunc: ita nunc legendo non parum
multa tibi displicitura sint. Sed equum te queso nobis ⁊ cogni-
torem ⁊ iudicem p̄be considerans hoc ⁊ extimans q̄ sesquibo-
ram ante q̄z principes adiremus significatū nobis fuerit in du-
as orationes seorsum vt cogitabamus atq; paraueramus: sed
vnam duobus iunctim habendam ⁊ recitandam esse. Plena dif-
ficultatis: plena discriminis res erat. Tota mihi ratio dicendi
puncto temporis immutanda fuit. orationis vniuersę filum re-
terui: atq; vt breui rem complectar: ⁊ cutis ⁊ facies ipsa profusus
interpolata est. Vale decus nostrum: ⁊ me p̄ncipi nobilissi-
mo: cuius es inter eos: qui sunt a secretis: merito supremus: cō-
mendatissimum rogo facias. vtinam aliquādo tanti sim vt res
ab illo fortiter ⁊ magnifice gestas posteritati commendare pos-
sim. Tam facturus sum id libēter q̄z qui maxime desideret. Ex
Brugis. pridie nonas augusti. M. cccc. lxxvi.

Ine

1256

